07/08/2019

Το να βλέπεις αυτά που κοιτάς είναι μεγάλη δωρεά…

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο Χριστός επάνω στο Όρος Θαβώρ δεν φανερώνει κάτι που δεν ήταν ή κάτι που δεν είχε. Ήταν Θεός. Είχε διδάξει και κάνει δεκάδες θαύματα, κι όμως οι μαθητές δε μπορούσε να αναγνωρίσουν απολύτως την Θεότητα του. Γιατί άραγε;

Ίσως για τον ίδιο λόγο που και εμείς στο μικρόκοσμό μας, κοιτάμε τόσα πράγματα και δεν βλέπουμε τίποτα. Μην αυταπατάσθε. Βλέπουμε ένα ελάχιστο μέρος από την αλήθεια που μας περιβάλει. Ξέρετε πόσοι περνάνε κάθε μέρα κάτω από το λόφο της Ακροπόλεως και δεν έχουν δει ποτέ με την βαθύτερη έννοια, την μεταφυσική του Παρθενώνα;

Ξέρετε πόσοι είναι μες στην εκκλησία, χρόνια ολόκληρα, και όμως δεν έχουν καταλάβει ούτε τι είναι η εκκλησία και βεβαίως ποιος είναι ο Χριστός;

Ας μην πάμε πολύ μακριά. Μες στα σπίτια μας, μήπως βλέπουμε πότε μεγάλωσαν τα παιδιά μας; Τις βαθύτερες ανάγκες τους της ξέρουμε; Τα βλέπουμε κάθε μέρα, ε και; Τα γνωρίζουμε;

Πολλές φορές θα χρειαστεί να χάσουμε κάτι για να το εκτιμήσουμε. Σε ένα χωρισμό, σε ένα αντίο, σε μια δοκιμασία. Τότε λες, τι είχα και δεν το έβλεπα. Το ίδιο δε θα γίνει με τους μαθητές του Χριστού; Όταν πλέον τον χάνουν, αρχίζουν να καταλαβαίνουν ποιον είχαν τόσο χρόνια κοντά τους.

Υπάρχει όμως και ένα άλλος λόγος που οι μαθητές ενώ ήταν μαζί με τον Χριστό δυσκολευόταν να κατανοήσουν ποιος ακριβώς ήταν ο Κύριος τους. Και αυτός ήταν, ότι η γνώση του Θεού, η πίστη στην Θεότητα του Ιησού, δεν είναι αποτέλεσμα και μόνο της ανθρώπινης προσπάθειας.

Αλλά πρωτίστως δωρεά και αποκάλυψη Θεού. Όσο κι αν προσπαθήσει ένας άνθρωπος, δεν θα μπορέσει ποτέ να αποκτήσει την χαρισματική πίστη, εάν ο ίδιος ο Θεός δεν θελήσει να αποκαλυφθεί, χαρίζοντας το δώρο της πίστεως και την χαρά στην συνάντησης μαζί Του.